

ויקרא פרק כה**שמיטה ויובל (א)**

- (א) וינדבר יקנוק אל משה בהר סיני לאמור: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליקנוק: (ג) שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה: (ד) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליקנוק שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: (ה) את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: (ו) והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: (ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: **○**
- (ח) וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: (ט) והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: (י) וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזו ואיש אל משפחתו תשבו: (יא) יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: (יב) כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: (יג) **בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזו:**

מכירת מטלטלין (דבר הנקנה מיד ליד)

(יד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו:

מכירת שדה אחוזתו (א)

- (טו) במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואות ימכר לך: (טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך: (יז) ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יקנוק אלהיכם:

שמיטה ויובל (ב)

- (יח) ועשיתם את חקותי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: (יט) ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: (כ) וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: (כא) וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים: (כב) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: (כג) והארץ לא תמכר לצמתת פי לי הארץ פי גרים ותושבים אתם עמדי: (כד) ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ: **○**

מכירת וגאולת שדה אחוזתו (ב)

- (כה) פי ימון אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכרו אחיו: (כו) ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: (כז) וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו: (כח) ואם לא מצאה ידו השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: **○**

מכירת ביתו

- (כט) ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: (ל) ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר (לא) לו חמה לצמיחת לקנה אותו לדרתו לא יצא ביבל: (לא) ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא:

בתיים ושדות הלויים

- (לב) וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: (לג) ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: (לד) ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם: **○**

איסור הלואה בריבית

- (לה) וכי ימון אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב נחי עמך: (לו) אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך נחי אחיך עמך: (לז) את פספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכזב: (לח) אני יקנוק אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: **○**

מכירת עצמו - עבד עברי עם אדון ישראל

- (לט) וכי ימון אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: (מ) כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: (מא) ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ושוב: (מב) כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: (מג) לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך:

עבדים ואמהות כנענים

- (מד) ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתים מהם תקנו עבד ואמה: (מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: (מו) והתנחלתם אתם לבניכם אחרים לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחריכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: **○**

מכירת עצמו - עבד עברי עם אדון עו"כ

- (מז) וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר ותושב עמך או לעקר משפחת גר: (מח) אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: (מט) או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: (נ) וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים פימי שכיר יהיה עמו: (נא) אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: (נב) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: (נג) כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: (נד) ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: (נה) פי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יקנוק אלהיכם:

דברים פרק טו (מכירת עצמו - עבד עברי עם אדון ישראל)

- (יב) **כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך** שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך :
 (יג) וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : (יד) העניק תעניק לו מצאנך ומגונך ומיקבך אשר ברכך יקנך אלהיך ותתן לו :
 (טו) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יקנך אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום :
 (טז) והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך **כי טוב לו עמך** :
 (יז) ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן :
 (יח) לא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמך **כי משנה שבר** **שכיר** **עבדך** שש שנים וברכך יקנך אלהיך בכל אשר תעשה : פ

דברים פרק יט (רוצח בשוגג)

- (ד) וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יפה את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם :
 (ה) ואשר יבא את רעהו **ביער** לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכות העץ ונשל הגרזל מן העץ **ומצא את רעהו** ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי : (ו) פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדבר והפחו נפש ולו אין משפט מנת כי לא שגא הוא לו מתמול שלשום : (ז) על כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך : o

ויקרא פרק כז

(א) וידבר יקנך אל משה לאמר :

פרשת ערכין

- (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערף נפשית ליקנך :
 (ג) והיה ערפך הזכר מבו עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש :
 (ד) ואם נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל :
 (ה) ואם מבו חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים :
 (ו) ואם מבו חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף :
 (ז) ואם מבו ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :

עני שאין בידו לשלם הערך

- (ח) ואם מן הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן : o
מקדיש בהמה למזבח (קדושת הגוף)
 (ט) ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליקנך כל אשר יתן ממנו ליקנך והיה קדש :
 (י) לא יחלופינו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו והיה קדש :

בהמה שנקדשה למזבח ונפל בה מום

- (יא) ואם כל בהמה סמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליקנך והעמיד את הבהמה לפני הכהן :
 (יב) והעריך הכהן בין טוב ובין רע בערפך הכהן כן והיה : (יג) ואם גאל יגאלנה ונסף חמישתו על ערפך :

מקדיש ביתו או נכסיו לבדק הבית

- (יד) ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליקנך והעריכו הכהן בין טוב ובין רע פאשר יעריך אותו הכהן כן יקום :
 (טו) ואם המקדיש יגאל את ביתו ונסף חמישית כסף ערפך עליו והיה לו :

מקדיש שדה אחוזה

- (טז) ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליקנך והיה ערפך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף :
 (יז) אם משנת היבל יקדיש שדהו כערפך יקום :
 (יח) ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערפך :
 (יט) **ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותו ונסף חמשיית כסף ערפך עליו וקם לו** :
 (כ) ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד :
 (כא) **והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליקנך כשדה החכם לכהן תהיה אחזתו** :

מקדיש שדה מקנה

- (כב) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליקנך :
 (כג) וחשב לו הכהן את מקסת הערפך עד שנת היבל ונתן את הערפך ביום קדש ליקנך :
 (כד) בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ :

סיכום תשלומי הקדש

- (כה) וכל ערפך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל : o

בכור בהמה טהורה

- (כו) אך בכור אשר יבכר ליקנך בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שיה ליקנך הוא :

מקדיש בהמה (שאינה ראויה למזבח) לבדק הבית

- (כז) ואם בבהמה הטמאה ופדה בערפך ונסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערפך :

חרמים

- (כח) אך כל חכם אשר יחרם איש ליקנך מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל **כל חכם קדש קדשים הוא ליקנך** :
 (כט) כל חכם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת :

מעשר שני

- (ל) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליקנך הוא קדש ליקנך : (לא) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יסוף עליו :

מעשר בהמה

- (לב) וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי והיה קדש ליקנך :
 (לג) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המיר ימירנו והיה הוא ותמורתו והיה קדש לא יגאל :
 (לד) אלה המצות אשר צוה יקנך את משה אל בני ישראל בהר סיני :